

Κάθε βράδυ σύρα κι' έλα
σέ μιά κι' άλλη Ταραντίλα.

Τι ντουμάς σ' εγές Άλλουσιδες και' σ'τά Ζάππεια τραβάει,
κι' όλο τών Γρουνάν τ'ό γένος
έχει τώρα τέτοιο μόνος,
όπου πόλεμοι συμβαίνουν' μέρια νύκτα σ'τά τραμιά.

Τι μάς λές, τού λέν έκείνοι και της κούτρας τον κρυπάνε,
κι' ό Σερκιάτ Πασσας άκόμα
πέρνει πεθαμμένο χροιά,
και προστάζει μεραρχίαις εις τ'ά σόρα να πάνε.

Έκκαθαρίσις μεγάλη, πού γανώνεις τ'ό κεφάλι.

Η. — Γιατί μουγγρόματα βαριά,
πού τούς Ρωμηούς τρομάζουν;
μήνα κλεισμένοι θορύβι;
μήνα βουδάλια σάουσι;

Δέν είναι βουδαλιών σαγήνη μήτε θόρυβον πύλη,
μά γίνεται μιά προγραφή Καθηγητών μεγάλη.

Προβαίνει μέγας κύριος,
ό της Παιδείας Σείριος,
μέ πέλκευον δημιού.

Κι' άκούει Ένας οδυρμός
και γίνεται διακυρμός
του Πανεπιστημίου.

Έβαλαν καινούσις μυκτηρές,
μούτρα άγρίψαν τρανά,
κι' έκκαθαρίσται σωτήρες
έμελέτησαν καινά.

Άνους φέλλουμεν θερμούς
σ'τού Κουδέρου τούς κυριούς,
πού δέν παύουν καθαρούς
νά τάλουν Ιλαστηριούς,
και καί' όλα σωτηριούς.

Και σ'τόν σωτήριον καιρόν
τόν παραθύρον και θυρών
έρημητικός κλειομένον.

Έν συμβουλίες κατ'αύτας
άπέριψαν καθηγητάς
μετά πολλών έπαύτων.

Φ. — Δεύτε τόν της Παιδείας ομνήσωμεν φωστήρα
έν πολυχρόνι λόρσι,
κι' Υπουργικόν Συμβούλιον,
πού μέσα σ'τόν Ίσολιον,
μετά μακράς θόνηας και πόνους δυσκολίας
έκοψε καινούτιρας και λώρους όμφαλιούς.

Μέγας αυτός ό σκοπευτής ό τών Έλευθερίων,
κι' άνάφερε πολλών φθών και μεγαλυνορίων.
Μέγας αυτός ό σκοπευτής, πού κόσμο γαλιβανίσει,
κι' έγινε τώρα σακουνάς και τέτοια ξεφυρίζει:
Σακουμά για πατώματα, για παλαιοροσάτιας,
και για Πανεπιστήμια και για κομπογαννίτιες.

Άλλ' έμεις απαγούτον σ'αύτον καινούσια λάλα στόματα:
σακούμα για πατώματα,
για σακούμα και για κόμματα,
σακουμά και για μερικώς καθαριστές μεγάλους,
όπου σακούμα σήμερα πούλουμεν για τούς άλλους.

Η πολιτεία τών Ρωμηών ή της άφύγου βάτος,
όπου κατε στήθειται' άποκαλείται κράτος,
ή πολιτεία τών Ρωμηών ή κατακαομένη,
πού και Πανεπιστήμια και πάγκαλα τεμνή
τάκαν έκείνη μόνη της σάν τ'ά δικά της μούτρα,
και δέν τ'ά πλόνους ποταμοί καθώς τόν Βραμπατούρα.

Η πολιτεία τών Ρωμηών, πού μέ χαρτιά μάς ρέβει
κι' όλα τ'ά μασακρεύει,
καί μήτε μ'Έπαύσασαι δέν μπορεί καιμμία
νάβη σ'ά'λίγη φρόνησι και σ' φιλοτιμία

Η πολιτεία τών Ρωμηών,
γεννέταιρα τών Ρωμηών,
και της καθαριότητος ή πρώτη περιγλώστρα,
βλόηκε σόνει και καλά να θέλη γ' άλλους πάστρα.

Άλλά κι' έγώ μέ δρώμαις, βρέ Περικλη, γεμάτος
γονατιστής φωνάζω σ'τόν καθαριών τ'ό κράτος:
Τούπω ραντιές με κι' εϊθός καθαρισθόσομαι,
πλουτίες με κι' ύπερ πάσαν χιόνα λευκανθόσομαι.

Π. — Μέ νέον καθαριού λουτρόν
και μέ ψυχήν νηφάλιον
βρηνησμεν τών Ιετρον
τόν λώρον τόν όμφαλιόν.

Και της Έκκαθαρίσεως άς πλέσωμεν σπαράνοσι,
κι' άς ποίμε πολυκλήμονας
τούστούς έπιστημόνας,
κρηθέντας πρόφη ικανούς, μέ στήμαρ' ένικάνους.

Φ. — Φέτε και πήητε, βρέ παιδιά, σ'τά πέντε Βιλαέτις,
κι' άκούσιτε καθαριότητας, πού τραγουδεθνε τέτοια:
Βάρδα να δράσωμε κι' έμεις για τ'ά συμφεραντάκια μας,
βάρδα να διορίσωμε και τ'ά πατριωτάκια μας,
βάρδα κι' έμεις να κόψωμε, βάρδα κι' έμεις να ράψωμε,
κι' αυτούς πού δέν χωνεύωμε μέ μιά να τούς προγράψωμε
και κίτρινα καθαρίσεως πανιά να ξεδιπλώσωμε
κι' έπειτα της άριβες μας σ'τόν Ισάκο τ'ά έπλώσωμε.

Μπρός σ'τό Πανεπιστήμιο παρλιόπος θορήθι
κι' εϊθε τού λέγω γρήγορα να μείνεις άξέμαθι,
και μόνον ό μαρμάρινος προπάτορας έκείνος,
πού στέκευον έγρυπνοι φρουροί σ'τό ελογερθ καινίη,
να περπατούν μέσ σ'τη σήλη και μέσ σ'την έρημια,
και να οί καινί παντάμορο σάν την Ακαδημία.

Πρέπει τώρα, Περικλέτο, να λογίετ' εδωχής
κι' ή κοιλιά τών Ηλυσίων,
πού τοιαύτης άξιώθη μακαρίας έποχής
καθαριών και καθαριών.

Σαπουνάδες τρίγυφύου
κι' έποιν' όρνον τών καθαριούσων,
κι' άπ' τόν οδραν φωνάζου πάς, μάς ήλθαν κελπούρα..
Π. — Νά λοιπόν μιά σακουνάδα μέσ σ'τη δρωμηρή σου μούρη